

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

[ΥΠΟ ΔΡ. MEISSNER]

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἐάν ταῦτα εἶναι ὅλως ἐξαιρετικὰ παραδείγματα, ἐν τούτοις ἐξάγεται ἐξ αὐτῶν ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῶν σπορίων παρὰ τοῖς βακτηριδίοις ἀποτελεῖ ὄπλον ἀποτελεσματικὸν ἐναντίον ὄλων τῶν προσπαθειῶν, αἵτινες τείνουσι πρὸς καταστροφὴν τῶν.

Τὸ σπουδαιότερον μέσον πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐκτὸς τοῦ σώματος συνίσταται ἐν τῇ χρησιμοποίησει ἠγρᾶς θερμότητος, καθότι οὕτω ἐπιτυγχάνομεν τὴν πύξιν τοῦ λευκώματος τοῦ Βακτηριδίου.

Περαιτέρω τὸ ἥλιακὸν φῶς εἶναι εἰς αὐτελεστής, ὅστις καθιστᾷ δυσχερῆ τὴν ζωὴν εἰς τὰ Βακτηρίδια, πολλάκις δὲ καταστρέφει αὐτὴν, ἐνῶ τὸ σκότος καὶ ἡ ὑγρασία εἶναι ἐννοῖκαὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν.

Παικίλαι εἶναι αἱ μορφαὶ τὰς ὁποίας δεικνύουσι τὰ Βακτηρίδια. Ὅτε μὲν εἶναι σχήματος σφαιρικοῦ ὅτε δὲ σχήματος ἑαβδοειδοῦς. Τινὲς ἐπίσης ἔχουσι μορφὴν ὁμοιάζουσαν πρὸς ἐκπωματῆρα.

Ἡ Βακτηριολογία εἶναι σχετικῶς νέα ἐπιστήμη. Τὰς βάσεις τῆς ἀπέκτισεν διὰ τῆς μεγαλοφυοῦς ἀνακαλύψεως τοῦ Ροβέρτου Κόχ, ὅστις μᾶς ἐδίδαξε νὰ ἀπομο-

νώνωμεν τὰ διάφορα εἶδη βακτηριδίων ἀπὸ ἓν μίγμα καὶ νὰ τὰ ἀνατρέφωμεν χωριστά.

Πᾶς τις κατανοεῖ, ὅτι ἐν μίγμα τοσοῦτων μικρῶν ζωϊκῶν ὁργανισμῶν κατ' ἀρχὰς φαίνεται, ὅτι εἶναι ἀδιάλυτον. Ὁ Κόχ προέβη εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπου:

Ἐνεβολίασε μίαν διάλυσιν τζελατίνης μὲ μίαν μικρὰν ποσότητα μίγματος Βακτηριδίων καὶ ἔχυσε τὴν οὕτω δαμαλισθεῖσαν διάλυσιν ἐπὶ ἐπιπέδον κελύφους.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπέτυχεν ὅπως τὰ ἐμβολιασθέντα σπόρια ἀποχωρισθῶσι ἀλλήλων.

Μετὰ ταῦτα ἀφῆκε νὰ παγώσῃ ἡ τζελατίνα. Τότε εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ κελύφους ἀνεπτύχθησαν δλόκληραι ἀποικίαι σπερμάτων. Ἐκ μιᾶς τοιαύτης ἀποικίας ἔλαβη πάλιν ἓν μέρος καὶ ἐνεβολίασε τοῦτο κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπέτυχεν οὕτω τὴν χωριστὴν ἀνάπτυξιν παντὸς οἰουδιποτε σπέρματος τοῦ πρώτου μίγματος.

Ὁ Κόχ καὶ πολλοὶ ἄλλοι μᾶς ἔφερον εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ὀπλοστασίου διὰ τοῦ ὀποιον διεξάγομεν τὸν ἀγῶνα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μας.

